

Perspectiva pionierilor adventiști despre Matei 28:19

Introducere

Textul din Matei 28:19 este unul dintre cele mai controversate versete din Biblie, deoarece acest text conține expresia „în Numele Tatălui, Fiului și Duhului Sfânt”, iar această expresie a fost interpretată de-a lungul secolelor fie că reprezintă un Dumnezeu Triun (trei Persoane într-o singură Ființă, adică doctrina trinitariană), fie că acele denumiri înseamnă Isus (existând doar un singur Dumnezeu: Isus, adică doctrina modalistă), fie au fost explicați toți termenii (Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt) specificând rolurile lor (cum ar fi doctrinele ariene și semi-ariene).

Există oameni în ziua de astăzi care cred că textul din Matei 28:19 este modificat din cuvintele „în numele Meu” sau „în numele lui Isus Hristos” în termenii „în numele Tatălui, Fiului și Duhului Sfânt”. Iată câteva argumente pe care le prezintă cei care au această convingere:

Ø Formularea de botez așa cum o găsim în cartea Faptele și în epistole, adică: „pentru numele Domnului Isus” se armonizează și cu botezul simbolic făcut în Marea Roșie de către poporul Israel, care a fost botezat „pentru Moise” (1Corinteni 10:2), care a fost mediatorul Vechiului Legământ, în mod asemănător, apostolii au botezat „pentru numele Domnului Isus” (Romani 6:3), mediatorul Noului Legământ (1Timotei 2:5; vezi și: Fapte 7:37; Evrei 3:1-6).

Ø Prin botez credincioșii devin ucenici (discipoli) ai lui Isus (Ioan 4:1), însă nicăieri în Noul Testament nu se vorbește de ucenici ai lui Dumnezeu Tatăl sau ai Duhului Sfânt; ci, doar de ucenici ai Domnului Isus (Matei 9:14, Matei 9:19; Matei 27:57; Luca 14:33; Luca 6:17; Ioan 19:38). Prin urmare, este logic atunci ca aceștia să fie botezați doar în numele lui Isus, care este Învățătorul lor (Matei 23:8).

Ø Un alt argument indirect este: - 1Corinteni 6:11 unde se spune: „Și așa erați unii din voi! Dar ați fost spălați, ați fost sfințiți, ați fost socotiți neprihăniți, în Numele Domnului Isus Hristos (botezul în apă), și prin Duhul Dumnezeului nostru. (botezul cu Duhul Sfânt)” (vezi și 1Corinteni 1:12-15).

Ø Pe lângă toate acestea, botezul este o identificare cu moartea și învierea lui Isus (Romani 6:3-4; Coloseni 2:12), căci prin botez noi suntem „îngropați (scufundați) împreună cu Isus”, și deci „identificați cu El, printr-o asemănare cu moartea Lui...” prin botez (îngropare) noi ne identificăm cu Isus, însă noi nu ne putem identifica cu Tatăl ceresc care nu a murit (Deuteronomul 32:4), nici cu Duhul Sfânt, care este un duh de viață și nu poate să moară (Apocalipsa 11:11); ci, doar cu Isus Cristos Fiul lui Dumnezeu singurul care a murit și a înviat (Romani 6:8-10).

Ø În mod similar, botezul este și o identificare cu Cristos care a fost botezat în apă de Ioan Botezătorul, căci prin botez ești una cu El și îmbrăcat cu El (Galateni 3:27-28), și începi să calci pe urmele Lui. Iar după cum

știm, nici Dumnezeu Tatăl nu a fost botezat în apă, nici Duhul Sfânt, ci doar Isus, atunci cum putem fi botezați noi în Numele lor?

Ø Botezul conform cu 1Petru 3:21 NW, este: „cererea făcută lui Dumnezeu”, dacă botezul este o cerere către Dumnezeu, către Tatăl, cum poate ca cererea să fie făcută la Tatăl, în Numele Tatălui?!? Este normal ca cererea să fie făcută în Numele lui Isus, către Tatăl.

Ø Numele invocat de candidat la botez, era Numele Domnului, adică Numele lui Isus Cristos (Fapte 22:16; vezi și Fapte 10:43; 1Corinteni 6:11; Romani 10:9-13).

Formula în Numele lui Isus, s-a folosit la botezurile care au înființat, adunările (bisericele) din: Ierusalim (Fapte 238); Samaria (Fapte 8:16); Cezarea (Fapte 10:48); Efes (Fapte 19:5); Corint (1Corinteni 1:12-13; 1Corinteni 6:11); Provincia Galatia (Galateni 327); Roma (Romani 6:3, Romani 6:4).

Formula s-a folosit la: Evrei (Fapte 2:38); Samariteni (Fapte 8:16); Oameni ai națiunilor (Fapte 10:48; Galateni 327); la toți creștini botezați atunci (Romani 6:3).

Argumente extrabiblice:

Enciclopedia Catolică, Vol. 2, pag 236, recunoaște că cuvintele utilizare la ceremonia de botez au fost schimbate de Biserica Catolică[13].

Scribners Dictionary of the Bible, Vol. 1, pag. 241: „Formula originală a cuvintelor este în Numele lui Isus Cristos sau Domnului Isus. Botezul în Numele Tatălui, Fiului, și Duhului Sfânta fost dezvoltat mai târziu”.

Dicționarul Hasting's al Bibliei (1898), vol. I, pag. 241: „numele original al cuvintelor a fost „în numele lui Isus Hristos” sau „Domnului Isus”. Botezul în numele Trinității a fost o schimbare ulterioară”.

Cipryan un părinte bisericesc, a găsit necesar să insiste asupra formulei în numele Sfintei treimi, pentru că unii creștini botezau după o formulă de botez, veche și scurtă și anume: „în Cristos Isus” sau „în numele Domnului Isus” ceea ce lasă să se înțeleagă că formula de origine veche și apostolică folosită de unii creștini chiar și în vremea lui Cipryan[14] era cea „în numele Domnului Isus”.

Encyclopedia Britannica, 11th ed. (1920), II 365: „Formula trinitariană și scufundarea de trei ori n-a fost o practică uniformă de la început... Botezul în Numele lui Isus este formula din Noul Testament. În secolul trei, botezul în Numele lui Hristos era încă la fel de răspândit încât papa Stefan l-a declarat valid, opunându-se lui Ciprian din Cartagina”.

A History of Christian Thought; Otto Heick; Vol. 1, pag. 53, spune: „la început botezul era realizat (administrat) în Numele lui Isus, apoi gradual în Numele Tatălui, Fiului, și Duhului Sfânt.”[15]

Dicționarul Biblic explicativ (1962), vol.I, pag. 351: „Dovezile... Sugerează că botezul în creștinismul timpuriu a fost administrat, nu în întregul nume, ci în Numele lui Isus Hristos sau în Numele Domnului Isus”.

Otto Heick, un istoric creștin de renume (1947), pag. 58: „formula trinitariană de botez...a luat locul vechii formule de botez “în Numele lui Isus”.

Williston Walker, un istoric al bisericii creștine (1947), pag. 58: „Formula de botez trinitarian ... a luat locul vechiului botez în Numele lui Hristos”

Canney's Encyclopedia of Religions (1970), pag. 53: „Persoanele au fost botezate la început în „numele lui Isus Hristos” ... Sau „în numele Domnului Isus”... După aceea, odată cu dezvoltarea doctrinei Trinității, ei erau botezați în numele Tatălui și al Fiului și al Duhului Sfânt”.

Encyclopedia Biblica (1899), I, 473: „Este numai normal să concluzionăm că botezul a fost administrat inițial „în Numele lui Isus Hristos”, sau „în numele Domnului Isus”. Această opinie este confirmată de faptul că formele timpurii ale mărturiei baptismale era singulară nu întreită, cum a fost crezul ulterior”.

Deci după cum observăm există o sumedenie de argumente biblice și extrabiblice, la acestea se adaugă chiar afirmația dintr-un Turn de Veghe recent, care citează: „Iar într-o carte intitulată După Isus — triumful creștinismului (în engleză) se afirmă: „În forma sa elementară, [botezul] necesita din partea candidatului o mărturisire a credinței, urmată de cufundarea completă în apă în numele lui Isus“. – W 2002 15/7 p.15

Cine cercetează și verifică atent aceste argumente prin care unii susțin că textul din Matei 28:19 este modificat, va vedea că **nu** textul din Matei 28:19 care conține cuvintele „în Numele Tatălui, Fiului și Duhului Sfânt” a fost modificat. Datorită faptului că existau unele persoane creștine care botezau folosind formula de botez „în Numele Domnului Isus”,¹ iar alții „în Numele Tatălui, Fiului și Duhului Sfânt”² s-a considerat necesar ca formula folosită să fie cea conform textului din Matei și în sensul acesta a fost schimbată formula de botez și nu textul din Matei. Chiar acele surse catolice afirmă că textul din Matei 28:19 este autentic.

În aparatul critic Nestle Aland este specificat faptul că textul nu este modificat sau adăugat și acest lucru este valabil pentru toate edițiile acestuia (28 de ediții în total). În afară de manuscrisele care stau la baza Textus Receptus, care erau folosite și de Părinții Bisericești, cele mai vechi codexuri sunt din secolul 4: Sinaiticus (codex $\aleph$ – cca. 330-360 d.Hr.) și Vaticanus (codex B – cca. 300-325 d.Hr.). Aceste surse, inclusiv Textus Receptus, conțin textul din Matei 28:19-20 în forma „în Numele Tatălui, Fiului și Duhului Sfânt”. Una din cele mai vechi scrieri creștine, numită Didache (scrisă înainte de anul 300 d.Hr.), specifică faptul că la botez se folosea expresia „în Numele Tatălui, Fiului și Duhului Sfânt”.³ Eusebiu de Cezareea a scris în jurul anilor 314-318 d.Hr. o carte în care parafrazează de mai multe ori cuvintele din Matei 28:18-20 înlocuind expresia „în Numele Tatălui, Fiului și Duhului Sfânt” cu expresia „în Numele Meu”,⁴ însă în aceste referințe el nu amintește deloc botezul. Pe de altă parte, în scrierile sale mai târzii se poate găsi și citarea formei lungi integrale a versetului din Matei, cum ar fi în lucrarea Theophania, scrisă în jurul anului 324 d.Hr.⁵

---

¹ „Matei 28:19 text acceptat de întreaga creștinătate” https://youtu.be/omwE-R_fN84

² Epiplianius, *Haer.*, Ixxvii; Charles G. Herbermann (ed.) *Catholic Encyclopedia*, vol. 2 (New York: The Encyclopedia Press, Inc., 1913), 263:

https://en.wikisource.org/wiki/Page:Catholic_Encyclopedia,_volume_2.djvu/309

³ „The Didache”, cap.7, par. 1: <https://allsouls.ch/wordpress/wp-content/uploads/2020/05/The-Didache.pdf>

⁴ Eusebius of Caesarea, *The proof of the Gospel being the demonstratio Evangelica of Eusebius of Caesarea*, vol.I (trad. W. J. Ferrar; London: The Macmillan Company, 1920), 152, 157, 159:

http://www.trinitytruth.org/proof-of-the-gospel_eusebius.pdf

⁵ Eusebius of Caesarea, *Theophania*, cartea 4, paragraf 8. Cited 12.01.2021, Online:

http://www.tertullian.org/fathers/eusebius_theophania_05book4.htm

Învățătura lui Sabellius, care era o doctrină modalistă, susținea faptul că ar trebui utilizat cuvântul *homoousios* în dreptul „Tatălui, Fiului și Duhului Sfânt” considerând că există o singură Persoană divină și această Persoană s-a manifestat în Vechiul Testament ca Tată (Creator și Legiuitor), în perioada descrisă de evangheliile Noului Testament ca Fiul (Răscumpărătorul) și după înălțare ca Duhul Sfânt (prezența lui Dumnezeu în interiorul credincioșilor Lui). Arius (de unde i se poartă istoric și denumirea doctrinei sale: ariană) nu a fost de acord cu termenul *homoousios* (Fiul avea „natură identică” cu a Tatălui) utilizat de Sabellius și folosit și de unii din cei prezenți la Conciliul de la Niceea, deoarece a considerat că termenul „era suspectat că este sabellian; nu a fost găsit în Scriptură; a fost gândit în mod filosofic ca să sugereze o ‘substanță’ înainte de Tatăl și de Fiul în care Ambii se împărtășesc”.⁶ Arius a propus *homoiousios*, deoarece el considera că Fiul avea „natură asemănătoare”, nu o „natură identică” cu a Tatălui. Dar la Conciliul de la Constantinopol (381 d.Hr.) s-a votat ca învățătura oficială a creștinismului să fie doctrina trinitariană (o singură Ființă: Dumnezeu manifestată în trei Persoane (lat. *hispostasis*), unde cele trei Persoane sunt inseparate, co-egale și co-eterne). De-a lungul secolelor a mai apărut și învățătura unora care nu mai cred într-un singur Dumnezeu fiind compus din trei Persoane (doctrina Trinitariană), ci consideră că există trei Ființe divine care sunt una (Triteiștii).

Interpretarea istorică a expresiei „în Numele Tatălui, Fiului și Duhului Sfânt”:

- Modaliștii care consideră că Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt sunt o singură Ființă, adică Persoana lui Isus. Aceștia interpretează această expresie că se referă la Isus, deoarece cuvântul „numele” în limba greacă este la singular și din acest motiv apostolii botezau „în Numele lui Isus” (Fapte 2:38, 8:16; 10:48; 19:5);
- Anomienii (o grupare a arienilor) considerau că există un singur Dumnezeu: Tatăl, iar Fiul lui Dumnezeu era doar o creatură creată de Tatăl, pentru a mântui pe oameni, iar Duhul Sfânt era o influență a Fiului. Aceștia botezau folosind această expresie și aveau următoarea mărturisire de credință: „În numele Dumnezeului necreat și în numele Fiului creat și în numele Duhului sfințitor, procreat de Fiul creat”;⁷

În jur de 80 de traduceri sau versiuni ale textului Evangheliei după Matei redau textul din 28:19 fie în forma prescurtată înlocuind „în Numele Tatălui, Fiului și Duhului Sfânt” cu varianta scrisă de Eusebiu de Cezareea: „în Numele Meu”, fie oferind această variantă ca alternativă în nota de subsol.

⁶ A. R. Whitham, *The history of the Christian Church*, (Rivingtons, January 1, 1950), 198, ‘The Council of Nicaea’.

⁷ Epiplianius, *Haer.*, Ixxvii; Charles G. Herbermann (ed.) *Catholic Encyclopedia*, vol. 2 (New York: The Encyclopedia Press, Inc., 1913), 263:

https://en.wikisource.org/wiki/Page:Catholic_Encyclopedia,_volume_2.djvu/309

- Semi-arienii consideră că doar Tatăl și Fiul sunt divini, iar Duhul Sfânt nu este o Ființă ca Tatăl și ca Fiul, ci este manifestarea lui Dumnezeu în creaturile care ascultă de El;
- Trinitarienii consideră că există o singură Ființă Dumnezeu compusă din trei Persoane: Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt. Toate aceste trei Persoane sunt inseparate, co-eterne și co-egale. Toate aceste titluri sunt doar roluri în cadrul Planului de Mântuire;
- Triteiștii consideră că există o unitate numită Dumnezeu sau Dumnezeire care este compus din trei Ființe divine separate co-egale și co-eterne, dar toate trei Ființele lucrează în armonie, fiindcă fiecare își îndeplinește rolul pe care Îl are în cadrul Planului de Mântuire: de Tată, de Fiu și de Duh Sfânt.

Înainte de prima jumătate a secolului al XIX-lea existau și atunci aceste doctrine de mai sus. După marea dezamăgire din 22.10.1844, mulți pionieri Adventiști de Ziua a Șaptea nu au fost de acord cu învățătura că Duhul Sfânt este al treilea Membru al Trinității, ci considerau că Duhul Sfânt este doar influența lui Dumnezeu în creaturile care ascultau de El. Cu timpul crezul lor a ajuns să fie unanim semi-arian,⁸ adică un singur Dumnezeu Tatăl necreat; un singur Fiu divin real al lui Dumnezeu, care are un început din Tatăl și care este Mântuitorul și Domnul celor care îl acceptă; Duhul Sfânt este Persoana Domnului Isus după înălțare în mod spiritual, adică este omniprezența Sa.

În anul 2021, martorii lui Iehova botează precum botezau anomienii (amintiți mai sus). Brahmaniștii sunt o mișcare modalistă și botează cu convingerea că toate trei titlurile îl reprezintă pe singurul Dumnezeu: Isus Hristos. Majoritatea creștinilor sunt trinitarienii printre care și Adventiștii de Ziua a Șaptea. Triteiștii sunt amestecați cu trinitarienii și nu prea se deosebesc concepțiile lor fiindcă ei cred că Duhul Sfânt este o Persoană așa cum este Tatăl și Fiul, dar printre acești Adventiști există un număr mic care nu cred în trinitate, ci în doctrina semi-ariană (numiți în această lucrare Adventiștii de Ziua a Șaptea Non-Trinitarienii Semi-Ariană) și au aceeași concepție cu pionierii Adventiști de Ziua a Șaptea.

Ceea ce face scopul acestui studiu este înțelegerea modului în care pionierii Adventiști de Ziua a Șaptea s-au raportat la textul din Matei 28:19, cum au înțeles și explicat termenii acestuia și care a fost practica botezului din timpul vieții lor în Biserica Adventistă de Ziua a

---

⁸ E. G. White, *Lt 253* 1903, par. 4: <https://m.egwwritings.org/en/book/14068.9980001#9980010>
E. G. White, *Ms 135* 1903, par. 3: <https://m.egwwritings.org/en/book/14068.7993001#7993010>

Șaptea. Ce a vrut să spună Isus prin cuvintele: „Duceți-vă și faceți ucenici din toate neamurile, botezându-i în Numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh.” (Matei 28:19)?

Advențiștii de Ziua a Șaptea Non-Trinitarieni Semi-Ariană

Credința pionierilor adventiști a fost non-trinitariană, deoarece „atmosfera religioasă a secolului al XIX-lea a fost încărcată de ostilitate sau cel puțin de suspiciuni și prejudecăți cu privire la doctrina Trinității” care era de origine Catolică. Oamenii aceia aveau un mod de a vedea lucrurile mai mult raționalist, protestant și apocaliptic.⁹ Prin acest mod de gândire au acceptat non-trinitarianismul semi-arian ca fiind doctrina corectă despre Dumnezeu.

Pionierii Adventiștilor de Ziua a Șaptea au fost non-trinitarieni (semi-arieni majoritatea dintre ei):¹⁰

- James White susținea că Fiul este egal cu Dumnezeu, dar nu era de acord cu doctrina Dumnezeirii „trei în unul” sau „unul în trei” și nici nu era de acord cu ideea că Hristos era inferior Tatălui;
- Joseph H. Waggoner a scris doar convingeri „ariene” întreaga viață;
- J. M. Stephenson își susținea convingerea că Fiul este singurul născut real (literal) din Tatăl;
- Merrit E. Cornell era convins că doctrina „trinității” este un rod al apostaziei, la fel de stricată ca învățăturile „nemuririi sufletului” și a „păzirii duminicii”;
- J. Loughborough spunea despre doctrina „trinității” că este de origine păgână;
- Uriah Smith învăța pe alții că Fiul este născut literal din Dumnezeu;
- Charles W. Stone a crezut un timp că Fiul este o creatură aleasă de Tatăl, după un timp și-a schimbat perspectiva teologică în cea „semi-ariană”;
- Joseph Bates avea convingerea că învățătura „trinitariană” este nebiblică;
- R. F. Cottrell susținea că cei care cred în doctrina „trinitariană” sunt îmbătați cu vinul Babilonului;
- J. N. Andrews avea convingerea că Fiul are un început al zilelor din veșniciei (înainte de orice veșnicie sau mai bine zis înainte de orice creație și înaintea oricărei creaturi);
- D. M. Canright credea că Fiul este derivat din Tatăl;

---

⁹ Florin Lăiu (autor), “Trinitatea în lumina revelației” (2007), 35: <http://www.adevarulprezent.com/wp-content/uploads/2014/02/Trinitatea-%C3%AEn-lumina-revela%C5%A3iei-1.pdf>

¹⁰ Florin Lăiu (autor), “Trinitatea în lumina revelației” (2007), 37-39: <http://www.adevarulprezent.com/wp-content/uploads/2014/02/Trinitatea-%C3%AEn-lumina-revela%C5%A3iei-1.pdf>

- Allonzo Trevier Jones și Ellet J. Waggoner propovăduiau concepția „semi-ariană” că Fiul a fost născut din Tatăl „atât de departe de veacurile trecute ale eternității încât este dincolo de cuprinderea minții omenești”. Ellet considera că Fiul avea toate drepturile divine, nu pentru că le-a primit (cum cred cei care susțin că Fiul a fost creat), ci pentru că a fost născut din Tatăl și le-a moștenit (adică Fiul are natură divină prin naștere din Tatăl, nu prin creație).

În ceea ce privește Planul de Mântuire, E. White a scris: „niciun om și nici cel mai înalt înger nu poate estima marele preț; acesta este cunoscut doar Tatălui și Fiului”,¹¹ deoarece Fiul lui Dumnezeu, singurul născut din Dumnezeu, era una cu Tatăl și „singura Ființă din tot Universul care putea intra în sfaturile și în planurile lui Dumnezeu. Prin Hristos, Tatăl a realizat crearea tuturor ființelor cerești”.¹² În altă parte ea a scris: „numai Tatăl și Fiul trebuie să fie venerați/adorati”,¹³ fără să menționeze Duhul Sfânt. Nicăieri în Biblie și nici în scrierile lui E. White nu este specificat faptul că în cadrul Planului de Mântuire, Persoanele divine și-au asumat roluri: de Tată, de Fiu și de Duh Sfânt.

Lindsell afirmă că „minte omului nu poate înțelege pe deplin taina Trinității. Cel care încearcă să înțeleagă această taină pe deplin, își va pierde mințile; dar ce cel care o neagă, își va pierde sufletul”.¹⁴ Dar aceste cuvinte nu sunt în armonie cu declarația Domnului Isus despre viața veșnică (Ioan 5:39; 17:3). Hristos a spus că oamenii trebuie să-L cunoască pe singurul Dumnezeu adevărat, adică pe Tatăl, și pe Isus Hristos, adică pe Fiul (Ioan 17:3). Părtășia oamenilor cu Ființele divine trebuie să fie doar cu Tatăl și cu Fiul (1 Ioan 1:3). Duhul Sfânt nu este o Ființă, așa cum sunt Tatăl și Fiul, ci este Duhul Lor.

Mudrenco consideră că Trinitatea distruge Evanghelia pentru că Trinitarienii cred că Fiul lui Dumnezeu nu este un Fiu real/literal, ci doar unul funcțional. El consideră că dacă cineva susține că termenul „Fiul” este doar un rol și nu un „Fiu” real, atunci ispitirea, moartea și învierea lui Isus Hristos nu au suport biblic și nici din scrierile lui E. White.¹⁵

---

¹¹ E. G. White, *BEcho* Octorber 28, 1895, par. 4: <https://m.egwwritings.org/en/book/459.975#982>

¹² E. G. White, *TV* 493.1: <https://m.egwwritings.org/ro/book/2711.2222#2227>

E. G. White, *PP* 34.1: <https://m.egwwritings.org/ro/book/2674.54#61>

¹³ E. G. White, *Yi* July 7, 1898, par. 2: <https://m.egwwritings.org/en/book/469.2960#2964>

¹⁴ Harold Lindsell și Charles J. Woodbridge, *A Handbook of Christian Truth* (ed. 1st; Fleming H. Revell Company, 1953), 51-52.

¹⁵ Vitalie Mudrenco, “Doctrina Trinității împotriva Evangheliei - partea 1”: <https://youtu.be/sRUAbYMQoHM>
Vitalie Mudrenco, “Doctrina Trinității împotriva Evangheliei - partea 2”: <https://youtu.be/1nYXf3Xj0zw>

1. Expresia „în Numele Tatălui, Fiului și Duhului Sfânt”

Pionierii Adventiști de Ziua a Șaptea nu erau trinitarieni, cu toate acestea au susținut formula de botez „în Numele Tatălui, Fiului și Duhului Sfânt” și au considerat că aceste cuvinte sunt chiar cuvintele lui Hristos, fără să le pună la îndoială. James White a scris că slujbașii secolului al XIX-lea botează așa cum scrie în Matei 28:19, fiindcă acest text este însărcinarea originală.¹⁶ După câțiva ani a scris despre diferența dintre formula de botez „în Numele Tatălui, Fiului și Duhului Sfânt” și formula „în Numele Domnului Isus”:

Ambasadorii lui Dumnezeu, adevărații slujitori ai lui Hristos, prin autoritatea mării Lor însărcinări, botează „în Numele Tatălui, al Fiului și al Duhului Sfânt.” Acest lucru nu numai că arată importanța botezului, dar de asemenea atât Tatăl, cât și Fiul, precum și Duhul Sfânt, au un rol în convertirea păcătoșilor. Tatăl este Legiuitorul nostru. Hristos este Mijlocitorul, iar Duhul Sfânt ne convinge de păcatele noastre, este mângâietor și sfințitor. Dumnezeu îi compătimentește pe aceia care sunt convertiți printr-o Evanghelie care are doar pe Fiul în ea, lăsându-L pe Tatăl cu totul pe dinafară și punând în locul Duhului Sfânt, scufundarea. Nu este de mirare faptul că slujitorii de acest fel se îndepărtează de limbajul găsit în însărcinarea inițială și botează pe convertiții lor „în Numele Domnului Isus”.¹⁷

J. H. Waggoner a scris că după înălțarea lui Isus la cer, botezurile ucenicilor au fost făcute „în Numele Tatălui, Fiului și Duhului Sfânt”, așa cum le-a spus Isus (în Matei 28:19),¹⁸ aceștia acționând sub însărcinarea divină. Un alt aspect este faptul că evreii nu erau împotriva termenilor „Tatăl” și „Duhul Sfânt”, ci erau împotriva „Fiului”, de aceea în mod special a fost menționat în Faptele Apostolilor botezul „în Numele lui Isus”, căci era numele pe care îl disprețuiau mai marii norodului.¹⁹ Fiul său, E. J. Waggoner spunea despre versetele din Matei 28:19 și Marcu 16:16 că din „aceste două texte avem importanța botezului suficient expusă”.²⁰

Gerhard Pfandl a scris că Uriah Smith era un semi-arian, fiind unul din cei mai influenți Adventiști și fost editor al editurii Adventiste de Ziua a Șaptea.²¹ U. Smith a

¹⁶ James White, “Perpetuity of Spiritual Gifts” (1870), 340: <https://m.egwwritings.org/en/book/1470.5#8>
Vezi și Merritt E. Cornell, “Miraculous Powers” (1862), 12.2: <https://m.egwwritings.org/en/book/1016.26#31>

¹⁷ James White, “The Signs of the times” (November 14, 1878), 340:
<https://documents.adventistarchives.org/Periodicals/ST/ST18781114-V04-43.pdf>

¹⁸ Joseph Harvey Waggoner, “Thoughts on Baptism” (1878), 62:
<https://m.egwwritings.org/en/book/1567.327#329>

¹⁹ *Ibid.* 63: <https://m.egwwritings.org/en/book/1567.327#336>

²⁰ Ellet J. Waggoner, “The Signs of the Times, vol. 17” (February 2, 1891), 26.6:
<https://m.egwwritings.org/en/book/1544.74#79>

²¹ Gerhard Pfandl (autor), “Trinitatea în lumina revelației” (2007), 130:
<http://www.adevarulprezent.com/wpcontent/uploads/2014/02/Trinitatea-%C3%AEn-lumina-revela%C5%A3iei-1.pdf>

specificat modul în care Adventiștii din acea vreme înțelegeau textul din Matei 28:19: „noi suntem botezați în Numele Tatălui, Fiului și Duhului Sfânt (Matei 28:19). Prin aceasta ne exprimăm credința în existența unui singur Dumnezeu adevărat, în mijlocirea Fiului Său, și în influența Duhului Sfânt”.²² Pentru el, expresia „influența Duhului Sfânt”, nu însemna influența celui de-al treilea Membru al Trinității, ci influența Domnului Isus în viața oamenilor prin omniprezența, omnisciența și omnipotența Fiului.

Menționarea Duhului Sfânt în cadrul poruncii lui Hristos cu privire la botez are o semnificație importantă, și anume că Hristos este cel care botează cu Duhul Sfânt (Marcu 1:8) și prin Duhul Său, Isus este prezent în viața oamenilor. În această ordine de idei, J. N. Loughborough, precizează că Fiul lui Dumnezeu le-a făgăduit Duhul Său (nu al treilea membru al Trinității; vezi Matei 28:20 și Ioan 14:16), prin care va fi cu ucenicii Săi, adică prin omniprezența Sa, tuturor celor care se botează „în Numele Tatălui, Fiului și Duhului Sfânt”.²³ Problema în discuție era legată de venirea lui Isus, dacă este una literală sau doar una spirituală. Loughborough zice că Isus va fi cu ucenicii Săi prin omniprezența Sa până în ziua când va reveni în mod literal pe norii cerului.

În altă parte, citându-l pe Bingham, J. H. Waggoner a scris astfel legat de expresia „Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt”, indicând eroarea triteismului:

Erau unii foarte de timpuriu care au transformat doctrina Trinității într-un Triteism și în loc de trei Persoane divine având structura Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, au prezentat trei Ființe co-eternе, co-egale și având fiecare origine în Sine, făcându-le trei principii independente absolute, fără nici o relație de Tată-Fiu, ceea ce este cea mai potrivită noțiune de trei Dumnezei. Și făcând această schimbare în doctrina Trinității, au făcut o altă schimbare care să corespundă formei lor de botez.²⁴

E. White a scris multe paragrafe unde amintește că botezul să fie făcut în Numele Tatălui, Fiului și Duhului Sfânt. Ea a avut și o viziune într-o noapte în anul 1907, unde însuși Fiul lui Dumnezeu a încurajat-o cu pasajul din Matei 28:18-20, folosind expresia „în Numele Tatălui, Fiului și Duhului Sfânt”.²⁵ În 1909, într-un articol, după ce a citat textul din Matei 28:19 a spus: „Acestea sunt cuvintele inspirației. Nu trebuie să vă temeți că faceți o greșală crezând pe deplin în ele”.²⁶ Ea a explicat formula botezului din Matei 28:19, astfel: „înainte să

---

²² Uriah Smith, “Bible Student’s Assistant” (1898), 21-22: <https://m.egwwritings.org/en/book/1287.153#159>

²³ John Norton Loughborough, “The Saints’ Inheritance” (1893), 21: <https://m.egwwritings.org/en/book/1407.82#98>

²⁴ J. H. Waggoner, “Thoughts on Baptism” (1878), 180.3: <https://m.egwwritings.org/en/book/1567.907#944>

²⁵ E. G. White, *Lt 108* 1907, par. 7: <https://m.egwwritings.org/en/book/14072.9417001#9417012>

²⁶ E. G. White, *RH 4 March*, 1909, Art. A, par. 6: <https://m.egwwritings.org/en/book/821.29773#29782>

pece de la ei, Hristos le-a promis urmașilor Săi, că după ce se va urca la Cer, El le va trimite Duhul Sfânt. ‘Duceți-vă în toată lumea’ le-a spus El, ‘și învățați-i pe toți, botezându-i în Numele Tatălui (un Dumnezeu personal), al Fiului (un Prinț/Domn și un Salvator personal) și al Duhului Sfânt (trimis din Cer pentru a **reprezenta** pe Hristos), învățați-i să păzească toate lucrurile așa cum v-am poruncit, iată că Eu voi fi cu voi până la sfârșitul veacului’ ”.²⁷

Autoarea a pus parantezele rotunde. Din acest paragraf reiese ce însemna pentru ea cuvintele „Tatălui, al Fiului și al Duhului Sfânt”. Pentru ea termenul „**reprezenta**”, din paragraful de mai sus, în dreptul lui Hristos însemna că se referă la omniprezența lui Isus, cu alte cuvinte la Duhul lui Isus, iar acest lucru este menționat de ea în altă parte, astfel:

Îmbrăcat cu natura umană, Hristos nu putea fi personal în orice loc; de aceea a fost cu totul în avantajul lor ca El să-i părească, să meargă la Tatăl Său și să trimită Duhul Sfânt ca să fie succesorul Său pe pământ. Duhul Sfânt este El [Hristos] Însuși, dezbrăcat de personalitatea naturii umane și independent de trupul uman. El [Hristos] S-ar **reprezenta** pe Sine ca prezent în toate locurile prin Duhul Său Sfânt, ca omniprezent.²⁸

Actul botezului este intrarea în familia lui Dumnezeu și de aceea termenii folosiți în Matei 28:19 sunt termeni familiari: Tatăl și Fiul, iar prin Duhul noi intrăm în această părtășie a familiei Împărătești și devenim copii ai lui Dumnezeu (1 Ioan 1:3; Galateni 4:6). E. White a scris despre legământul botezului:

Hristos a făcut din botez semnul intrării în Împărăția Lui spirituală. El a făcut din aceasta o condiție hotărâtă, pe care trebuie să o îplinească toți aceia care doresc să fie recunoscuți ca fiind sub autoritatea Tatălui, a Fiului și a Duhului Sfânt. Mai înainte ca cineva să-și găsească un cămin în biserică, mai înainte de a trece pragul Împărăției spirituale a lui Dumnezeu, el trebuie să primească întipărirea numelui divin: “Domnul neprihănirea noastră” (Ieremia 23:6).²⁹ Botezul este o foarte solemnă renunțare la lume. Aceia care sunt botezați în întreitul nume al Tatălui, al Fiului și al Duhului Sfânt, declară public, chiar de la intrarea lor în viața de creștin, că au părăsit serviciul lui Satana și au devenit membri ai familiei împărătești, copii ai Împăratului ceresc.³⁰

E. White a scris mai multe paragrafe în care sunt menționați: Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt în legătură cu botezul. Iată câteva citate: „în Numele acestor trei mari puteri – Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt – se botează aceia care primesc pe Hristos printr-o credință vie, și aceste trei puteri vor conlucra cu supușii ascultători ai Cerului, în eforturile lor de a duce o viață nouă în

²⁷ E. G. White, *Ms 41* 1897, par. 34: <https://m.egwwritings.org/en/book/14062.7284001#7284039>

²⁸ E. G. White, *Lt 119* 1895, par. 18: <https://m.egwwritings.org/en/book/14060.5294001#5294024>

²⁹ E. G. White, *6M 91.2*: <https://m.egwwritings.org/ro/book/2667.500#503>

³⁰ E. G. White, *6M 91.3*: <https://m.egwwritings.org/ro/book/2667.500#504>

Hristos”,³¹ „lucrarea a fost pusă în fața fiecărui suflet care a recunoscut credința sa în Isus Hristos prin botez, și a devenit un primitor al legământului din partea Celor trei Persoane – Tatăl, Fiul și Duhul”,³² „Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, puteri infinite și atotștiutoare, primesc pe cei care cu adevărat intră în legătură de legământ cu Dumnezeu.”³³ Nu este scopul acestui studiu de a explica în detaliu modul în care înțelegea E. White termenii: „trei puteri” sau „trei Persoane”.

Vorbind despre modul în care ucenicii trebuiau să acționeze, E. White a scris:

Ucenicii trebuiau să fie martorii Lui. Fiecare acțiune a lor trebuia să atragă atenția asupra numelui Său, ca posedând acea putere vitală prin care oamenii pot fi aduși în unitate cu Acela care este sursa tuturor puterii și eficienței. Ei trebuiau să-și centreze credința în Acela care este izvorul milei, binecuvântărilor și puterii. Aceștia trebuiau să-și prezinte cererile către Tatăl în numele Său și apoi rugăciunile lor aveau să primească răspuns. Ei trebuiau să boteze în numele Tatălui, al Fiului și al Duhului Sfânt. Numele lui Hristos trebuia să fie motto-ul, semnul lor distinctiv, legătura unirii lor, autoritatea acțiunilor lor și sursa succesului lor. Nimic nu trebuia să fie recunoscut în împărăția Sa care să nu poarte numele Său și semnătura Sa.³⁴

Descriind întâlnirea apostolului Pavel cu ucenici lui Ioan, descrisă în Faptele Apostolilor 19:1-5, E. White are de spus următoarele lucruri, după ce aceștia au răspuns că au fost botezați cu botezul lui Ioan și că nu au auzit să fie dat un Duh Sfânt:

Apoi, apostolul le-a prezentat marile adevăruri care stau la temelia nădejzii creștine. El le-a vorbit despre viața lui Hristos pe acest pământ și despre cruda și rușinoasa Sa moarte. El le-a spus cum viața Domnului a rupt barierele mormântului și a înviat triumfător deasupra morții. El a repetat însărcinarea Mântuitorului dată ucenicilor Săi: “Toată puterea Mi-a fost dată în cer și pe pământ. Duceți-vă și faceți ucenici din toate neamurile, botezându-i în numele Tatălui, și al Fiului, și al Sfântului Duh” (Matei 28:18-19). Atunci el le vorbi și despre făgăduința lui Hristos de a trimite pe Mângâietorul, prin a cărui putere aveau să fie săvârșite multe semne și minuni și le descrie cât de strălucit se împlinise această făgăduință în Ziua Cincizecimii.³⁵

În această descriere observăm că apostolul a repetat însărcinarea din cuvintele Domnului Hristos consemnate în Matei 28:18-19. Într-un paragraf ulterior se menționează, așa cum scrie și în Biblie, că au fost botezați „în numele lui Isus”. Din aceste ultime citate pare să fie o contradicție între cele două forme de botez. Modul în care au înțeles și armonizat

³¹ E. G. White, *EV* 615.1: <https://m.egwwritings.org/ro/book/2706.3353#3363>

³² E. G. White, *Ms* 57 1900, par. 11: <https://m.egwwritings.org/en/book/14065.8474001#8474020>

³³ E. G. White, *Ms* 27a 1900, par. 10: <https://m.egwwritings.org/en/book/14065.8384001#8384016>
publicat în E. G. White, *6BC* 1075.5: <https://m.egwwritings.org/ro/book/95.284#293>

³⁴ E. G. White, *Ms* 124 1897, par. 7: <https://m.egwwritings.org/en/book/5362.1#13>

³⁵ E. G. White, *FA* 282.3: <https://m.egwwritings.org/ro/book/2013.1228#1236>

pionierii cele două declarații aparent contradictorii va fi văzut în paragrafele care vor fi redată în continuare.

Înainte însă de a aborda acest aspect trebuie amintită o altă situație întâmplată chiar pe vremea Domnului Hristos când ucenicii lui Ioan erau geloși pentru că aveau impresia că influența liderului lor scădea în fața lui Hristos. E. White consemnează că controversa era legată în mod strict de modul în care trebuia oficiat botezul și cuvintele care trebuiau folosite.

Prejudicata evreilor a fost trezită, deoarece ucenicii lui Isus nu foloseau cuvintele exacte a lui Ioan în ritualul botezului. Ioan a botezat spre pocăință, dar ucenicii lui Isus, pe baza mărturisirii de credință, botezau „în numele Tatălui, Fiului și al Sfântului Duh”. Învățăturile lui Ioan erau în armonie perfectă cu cele ale lui Isus, dar ucenicii lui au devenit geloși din cauza fricii că influența lui scădea. O dispută s-a ridicat între ei și ucenicii lui Isus cu privire la forma cuvintelor adecvate care ar trebui folosite la botez și, în final, la dreptul celor din urmă de a boteza.³⁶

Din acest paragraf se înțelege că ucenicii lui Ioan botezau folosind anumite cuvinte, iar ucenicii lui Isus botezau folosind chiar cuvintele întâlnite în Matei 28:19. Întrebarea nelămurită rămâne. Dacă ucenicii botezau conform cu acele cuvinte, cum de a scris Luca în cartea Faptele Apostolilor toate înregistrările de botezuri ca fiind făcute „în numele lui Isus”? Cum înțelegeau și armonizau pionierii Adventiști de Ziua a Șaptea această aparentă contradicție? J. H. Waggoner a scris: „Dacă raportul din Fapte ar fi fost singura dovadă în acest caz, omiterea numelor Tatălui și a Duhului Sfânt ar putea fi luată drept decisivă. Dar știind că acționau sub o însărcinare, ai cărei termeni specifici cereau utilizarea celor trei nume sacre, cazul pare destul de diferit”.³⁷ J. H. Waggoner amintește, de asemenea, că trebuie luat în considerare faptul că prejudiciul cel mai mare era adus față de numele Domnului Hristos în rândul evreilor și de aceea a fost în mod special accentuat în cartea Faptelor Apostolilor.³⁸

2. Armonizarea celor două forme de botez

Cuvintele textului din Matei 28:19 prezintă o problemă de ordin gramatic în ceea ce privește folosirea termenului „numele” care se află în forma de singular urmat apoi de menționarea celor trei: Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt. Acest aspect a condus la interpretări diferite atât din partea trinitarienilor, cât și a non-trinitarienilor. Cum au explicat pionierii Adventiști

---

³⁶ E. G. White, *The Spirit of Prophecy*, vol. 2, 136.3: <https://m.egwwritings.org/en/book/143.516#573>

³⁷ J. H. Waggoner, “Thoughts on Baptism” (1878), 63: <https://m.egwwritings.org/en/book/1567.327#336>

³⁸ *Ibid.*

de Ziua a Șaptea această folosire a termenului și cum au armonizat-o cu expresia „în numele lui Isus?

A. T. Jones a spus că termenul „numele” la singular (din Matei 28:19) trebuie înțeles în contextul Scripturii, iar acest „nume” este al Tatălui și apoi specifică „caracterul” Tatălui (Exod 34:6-7). A spus că acest nume (caracter), Fiul l-a moștenit de la Tatăl (Evrei 1:4) din momentul nașterii din Tatăl de dinainte de a fi ceva creat în univers.³⁹ El a scris că nu este suficient ca oamenii să se boteze cu o anumită formulă, ci trebuie să-L cunoască pe Isus printr-o relație mântuitoare. Expresia de botez din Matei 28:19 „în Numele Tatălui, Fiului și Duhului Sfânt” este echivalentă cu cea din Fapte 2:38 „în Numele Domnului Isus”, fiindcă Fiul are natura și caracterul Tatălui. Același lucru l-am putut observa și în modul în care E. White a folosit împreună cele două exprimări. Jones adaugă:

Pentru ca o persoană să fie botezată în numele Său [al Domnului], înseamnă mult mai mult decât să fie recitată fraza peste ea și apoi să fie îngropată în apă. A fi botezat în numele Domnului înseamnă cu adevărat că, așa cum persoana este îngropată, copleșită și pierdută din vedere în apă, tot așa este ea îngropată, copleșită și pierdută din vedere, în numele, caracterul, natura Domnului. Înseamnă că natura și caracterul vechi, original al acelei persoane nu mai pot fi văzute în lume; ci natura și caracterul Domnului sunt în locul lor.⁴⁰

Uriah Smith a scris că „în numele” (care este la singular) este la fel ca numele unei firme compusă din trei părți (ca exemplu: J. Field, E. Jacobs, and P. Sampson). Cineva dacă vrea să depună 1000 de euro la acea firmă, nu va depune pentru fiecare acționar din firmă suma de 1000 de euro, ci pe numele firmei care îi cuprinde pe toți trei; tot așa, botezul trebuie făcut odată „în Numele Tatălui, Fiului și Duhului Sfânt”, nu trebuie să existe 3 scufundări: odată în numele Tatălui, odată în numele Fiului și odată în numele Duhului Sfânt.⁴¹

Trebuie amintit aici faptul că în limba ebraică cuvântul pentru „nume” este *šēm*. În timp ce acesta poate să se refere la un *nume propriu*, acesta are și semnificația de *caracter*, *reputație*, ceea ce reprezintă pe o persoană. În Biblie când cineva primea un nume acesta era reprezentativ pentru un anumit caracter sau reputație (Iacov – Israel, Avram – Avraam, Simon – Petru etc). De aceea este foarte posibil că termenul „nume” din Matei 28:19 să nu fie folosit în sensul de *nume propriu*, ci de *caracter*. Astfel se poate explica și motivul pentru care cuvântul „nume” se află la forma de singular, aceasta transmițând ideea că ceea ce este

³⁹ Allonso Trevier Jones. “The Present Truth, vol. 11” (October 24, 1895), 677: <https://m.egwwritings.org/en/book/1179.431#437>

⁴⁰ *Ibid.*, 678: <https://m.egwwritings.org/en/book/1179.431#451>

⁴¹ Uriah Smith, “Trine Immersion” (1896), 2.2: <https://m.egwwritings.org/en/book/1422.2#13>

caracterul Tatălui, este și caracterul Fiului și prin Duhul Sfânt, adică prin omniprezența Fiului, este manifestat caracterul Său și în cei botezați. Conform concordanței Strong acest cuvânt poate însemna: un apelativ, onoare, *autoritate*, *caracter*.⁴²

E. J. Waggoner spune că numele lui Dumnezeu este pus pe frunțile celor mântuiți, conform cu Apocalipsa, ca o mărturie înaintea oamenilor. Apoi întreabă ce este acest nume? Pentru a exemplifica, amintește de paralyticul vindecat în numele lui Isus de către apostoli, la poarta Templului, apoi concluzionează că „fiind botezați în numele lui Isus, suntem botezați în viața lui Hristos. Aceasta este mărturia pentru lume”.⁴³ Se poate observa că E. Waggoner echivala expresia în numele lui Hristos cu cea din Matei 28:19.

„În numele lui Isus” aceasta pur și simplu înseamnă că ei vor fi într-adevăr Biserica lui Hristos, membri al trupului Său. Acest lucru este evident din faptul că Biserica este trupul lui Hristos, iar oamenii devin membri ai acesteia prin botez (Vezi 1 Corinteni 12:13; Galateni 3:27); și cei care sunt astfel botezați „în Hristos” **sunt botezați „în numele Fiului, precum și cel al Tatălui și al Duhului Sfânt”** (Matei 28:19). Așadar, să fim adunați „în numele lui Isus”, înseamnă să fim adunați în umilă supunere față de El ca singurul Cap al Bisericii și Singurul care are **autoritate** să poruncească.⁴⁴

E. White explică semnificația expresiei „în Numele Domnului Isus” astfel: „a te ruga în Numele Domnului Hristos înseamnă ceva mai mult decât simpla rostire a numelui Său la începutul unei rugăciuni. A te ruga în numele Domnului Hristos înseamnă a te ruga în spiritul și puterea lui Hristos, ca unii care credem în *făgăduințele* Sale, ne bazuim pe harul Său și înfăptuim **lucrările** Sale”.⁴⁵ Din acest paragraf se poate trage concluzia că semnificația expresiei „în Numele Domnului Isus” cuprinde: *făgăduințele* (Tatălui), harul (Fiului) și **lucrările** (Duhului Sfânt, mai exact Duhul lui Hristos)⁴⁶ Persoanelor divine. Cu alte cuvinte când zicem „în Numele lui Isus” credem în *făgăduințele* Sale (ale Tatălui), ne bazuim pe harul Său (ale Fiului) și înfăptuim **lucrările** Sale (ale Duhului lui Hristos).

Expresia din cartea Faptelor Apostolilor, „în numele lui Isus” este paralelă cu cea din Matei 28:18 unde Domnul Isus spune: „Toată puterea mi-a fost dată în cer și pe pământ”. Este important de notat că termenul tradus aici cu „putere” în limba greacă, *ἐξουσία* (*exousia*),

---

⁴² Bible hub, Strong's Greek „shem” – 8034: <https://biblehub.com/hebrew/8034.htm>

⁴³ E. J. Waggoner, “The General Conference Bulletin” (Aprilie 9, 1901), 146.4: <https://m.egwwritings.org/en/book/1306.2#23>

⁴⁴ E. J. Waggoner, “The Present Truth” (May 30, 1895), 339: <https://m.egwwritings.org/en/book/1519.3534#3587>

⁴⁵ E. G. White, *CH* 100.2: <https://m.egwwritings.org/ro/book/2010.348#384>

⁴⁶ E. G. White, *9M* 189.3: <https://m.egwwritings.org/ro/book/2672.1051#1051>

înseamnă, conform cu concordanța Strong, **autoritate**,⁴⁷ în timp ce cuvântul grecesc δυναμις (*dynamis*) are sensul de *putere, tărie, forță, capacitate* așa cum scrie în Fapte 1:8: „veți primi o *putere*”. Aceasta arată că toate lucrurile sunt făcute sub **autoritatea** Domnului Hristos, adică în numele Lui, deoarece cuvântul „nume” transmite și ideea de **autoritate**. Despre autoritate Ellen White scrie: „Numele lui Hristos trebuia să fie motto-ul, semnul lor distinctiv, legătura unirii lor, **autoritatea** acțiunilor lor și sursa succesului lor. Nimic nu trebuia să fie recunoscut în împărăția Sa care să nu poarte numele Său și semnătura Sa”.⁴⁸

Din acest citat înțelegem că Ellen White atașează de numele lui Hristos ideea de **autoritate** spunând că acesta trebuia să fie „autoritatea acțiunilor lor”. Deci ei trebuiau să acționeze sub **autoritatea** delegată de la Hristos. Ea spune că „cei credincioși ai lui Hristos trebuie să administreze sub autoritatea Sa lucrările împărăției Sale spirituale”⁴⁹ și că „de la înălțarea lui Hristos și până în ziua de azi, oamenii unși ai lui Hristos, derivându-și **autoritatea** de la El, au devenit învățători ai credinței”.⁵⁰ Dacă cineva i-ar fi întregat pe ucenici „cine le-a dat **autoritate** ca să slujească, ei trebuiau să răspundă, Cel pe care l-au crucificat iudeii (...)”.⁵¹ De aceea Hristos a spus că „toată puterea” i-a fost dată. Pentru a clarifica acest aspect, te rog citește următorul citat lămuritor:

Cuvintele lui Hristos, rostite pe coasta muntelui, erau o anunțare că jertfa Lui pentru binele omului fusese deplină și desăvârșită. Condițiile ispășirii fuseseră împlinite; lucrarea pentru care a venit în această lume fusese săvârșită. (...) Îmbrăcat cu autoritate nemărginită, El le-a dat ucenicilor Săi această însărcinare: „Duceți-vă și faceți ucenici din toate neamurile, botezându-i în Numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Și învățați-i să păzească tot ce v-am poruncit. Și iată că Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului.”⁵²

Concluzii

Vedem din aceste declarații că pentru pionierii Adventiști cuvântul „numele” însemna nu doar menționarea unui nume propriu, ci semnificația spirituală a ceea ce reprezintă numele și anume caracterul și viața lui Hristos. Punând împreună explicațiile oferite de pionierii Adventiști de Ziua a Șaptea și inclusiv ale lui E. White putem înțelege că pentru ei expresia folosită ca formulă de botez era cea care se găsește în Matei 28:19: „botezați-i în numele

⁴⁷ Bible hub, Strong's Greek „exousia” — 1849: <https://biblehub.com/greek/1849.htm>

⁴⁸ E. G. White, *Ms 124* 1897, par. 7: <https://m.egwwritings.org/en/book/5362.1#13>

⁴⁹ E. G. White, *Lt 110* 1901, par. 3: <https://m.egwwritings.org/en/book/14066.8802001#8802009>

⁵⁰ E. G. White, *GW92* 11.1: <https://m.egwwritings.org/en/book/34.20#22>

⁵¹ E. G. White, *13MR* 46.2 <https://m.egwwritings.org/en/book/67.211#221>

⁵² E. G. White, *HLL* 819.3: <https://m.egwwritings.org/ro/book/2000.3926#3934>

Tatălui și al Fiului și al Duhului Sfânt”, iar expresia care se găsește în Faptele Apostolilor, adică „în numele lui Isus”, indică **autoritatea** sub care acționau și caracterul Tatălui, care era și al Fiului fiind dat credincioșilor prin Duhul Sfânt, sau altfel spus Duhul lui Hristos. Astfel se armonizau aceste expresii aparent contradictorii. Expresia botezului „în numele lui Isus” din Faptele Apostolilor nu însemna, pentru pionierii Adventiști de Ziua a Șaptea, că aceasta a fost exprimarea folosită atunci când botezau, ci, din cuvintele lui E. White, se poate concluziona că dimpotrivă atât ucenicii, cât și apostolul Pavel botezau conform cu cuvintele din Matei 28:19.

Drept concluzii practice pentru cei care mărturisesc a sta de partea învățăturilor pionierilor Adventiști de Ziua a Șaptea, inclusiv a lui E. White:

1. Matei 28:19 nu este un text inserat, alterat sau neautentic, ci reprezintă cuvintele Mântuitorului nostru Isus Hristos;

2. Acesta trebuie explicat în lumina Scripturii și nu reprezintă un botez trinitarian;

3. Nu este greșit ca botezul să fie oficiat conform acestor cuvinte din Matei 28:19, dacă înțelegerea lor este una corectă, semi-ariană;

4. Expresia „în Numele Tatălui, al Fiului și al Duhului Sfânt” este echivalentă cu expresia „în Numele lui Isus”, în sensul că se are în vedere caracterul unic al lui Dumnezeu care trebuie să fie și al celor mântuiți;

5. Expresia „în numele lui Isus” transmite ideea de autoritate, conform cu cuvintele lui Hristos: „Toată puterea [gr. **autoritatea**] Mi-a fost dată (...)” și arată **autoritatea** cu care trimișii Săi acționează.

6. Conform scrierilor pionierilor AZȘ și a lui Ellen White formula de botez trebuie să fie „în Numele Tatălui, Fiului și Duhului Sfânt”.

Un studiu realizat de *Andrei Lechovolea și Sebastian Ghenghea*

(scris pe 12.01.2021, revizuit pe 30.03.2021)